

Bij: 1. Golf-sculptuur, van Joke Holwarda

Slagzij

zij spiegelt zich in het water
denkt aan vroeger
droomt over later
tot ze zware windvlagen voelt
een onweersbui haar overspoelt

met een ijzeren kracht
die iedere weerstand tart
gaat zij die overmacht te lijf
sterker dan ze dacht te zijn

plots dobbert zij op het watervlak
tussen witte waterlelies
en wenst niets meer....

Bij: 1. Golf-sculptuur, van Joke Holwarda

Zwemmen zou ik

- voor *Yusra Mardini* -

Zwemmen zou ik voor mijn land
het land van Assad de dictator
maar de burgeroorlog brak uit
de beulen namen mijn vader gevangen

in die barre golf van geweld
zochten wij golven om op te vluchten
in een overvolle rubberboot naar Lesbos
ver in open water viel de motor stil

sprong ik samen met mijn zus
en een paar anderen overboord
zwommen we de boot lange uren
naar een veilige Griekse haven

van daar te voet en per bus verder
naar Hamburg bij het water en het team
dat me met open armen opving

met arm- en beenslag het hoofd boven water
dat niet meer het gevaar van verdrinken dreigt
hier kan ik in alle vrijheid vlinderen

© Frans Terken 2024

*(Yusra Mardini, Damascus 5 maart 1998,
nam in 2016 deel aan de Olympische Spelen in Rio
en mocht in 2021 op de Spelen in Tokio de vlag
van het Olympisch Vluchtelingenteam dragen;
in 2017 benoemd tot Goodwill Ambassador van UNHCR,
geeft nu zwemles aan vluchtelingenkinderen)*

Bij: 2. Walking over water never stops going, van Ria Roerdink

Kringlopen

Het is als reizen is
almaar onderweg zijn
niet om aan te komen
om in cirkels rond te blijven gaan
dat alles steeds opnieuw begint

bewegen in de ruimte om je heen
die je gaandeweg verkent
vanaf je eerste stappen
je hapt als een jonge watervogel
de zoete smaak van het tij en zeeft
en proeft wat je eerder hebt gegeten

valt soms even stil en legt
op de lippen waar en wat het begin is
zoekgeraakt in je hoofd
het al bekende wat er rondspookt

om het daar te vinden
het vertrouwde waar je op bouwt
de kop op de schouders parelt van het zweet
dat tappelings over je lijf stroomt
van je voeten het water in waaruit je bent
opgestaan om te lopen en te gaan

zoals leven reizen is
altijd in kringen onderweg zijn
en ooit ergens aankomen
waar het stukt

Bij: 3. Omwenteling, van Annemarie Vogel

Wenteltrapje

Op een blok steen dat onopvallend
op een muurtje is gelegd
wentelt een minitrap

bovenin prijken twee ferme krullen
maar vergis je niet
je kunt nergens naartoe

het bruine trapje heeft iets treurigs
iets wat onontkoombaar
steeds terug naar af
alleen maar om zijn eigen as
kan draaien

er lijkt geen uitweg
gevangen raak je
in jezelf gekeerd

een blinde
naar de buitenwereld

© Joke Schrijvers, Leiden, augustus 2024

Bij: 4. Pavilion, van Iede Reckman

Beige balken stichten een structuur,
paviljoen
van binnen ademend naar buiten,
vice versa.
Waar kan ik beginnen?

Dorpels, overgangen
door wuivend
riet van een passage.

Tocht niet te stuiten
zeewater tot bloed
verstuif een uittocht, intocht,
knechtschap, verlatenheid,
melk, honing.
Opstopping in linten van trucks.

Ladders omhoog en omlaag,
worsteling al gaande.
Leve de ademtocht.
Ademloos verwijlend
dralend op de drempel van de dood
en niet te vergeten: het leven.

© Wijnand Noot, september 2024

Bij: 7. Big Lies, van Mainkunstenars

teloorgang

afgetakeld deze vrouw
haar contouren vertolken
hoe het elk kan vergaan

haar hoofd is opgelost
hersenspinsels dwarrelen
misschien door deze tuin

daartussen ook geheimen
die zij in de diepte van haar brein
voor immer opborgen had

niemand zou die kennen
maar ze is vergeten dat anderen
dat niet mochten weten

© Mieke van den Berg 2024

Bij: 7. Big Lies, van Mainkunstenars

Big lies (of: de preutsheid regeert)

Zoals zij fier staat
haar voeten vast in de aarde
die haar hier oprijzend heeft gebaard

hoe ze haar volle lichaam toont
aan ons die schroomvallig kijken
naar wie en wat zich openbaart

wij die schuchter ons lijf bedekken
met vele lagen en lappen stof
om zo onze schaamte te verbergen

niet het hoofd wegdraaien
en afkeurende ogen neerslaan
een geschrokken hand voor de mond

zie haar naakte eerlijkheid
de kunst in het gezicht geblazen
en zo op het hart gedrukt

jezelf openstellen en bloot durven geven
dat zouden meer mensen moeten doen
wanneer komt daar weer eens wat van

Bij: 10. Frozen in time, van Harold de Bree

frozen in time

vorig jaar lag hier
een plas van kwetsbaar glas
waaronder diertjes bewogen
onbegrijpelijk dat daaruit
deze kolossale bloem
is ontsproten

© Mieke van den Berg 2024

Bij: 11. Fasen, van Akunzo

Het spel

Ver van de afgrond lacht het leven
we spelen het spel alsof het elke dag hoogzomer is
een stralende hemel waaronder we gedijen

plukken met veel plezier de vruchten ervan
geen tranen om droef in te verdrinken
waar we ook kijken alles schittert en glanst

dansen we opgetogen door de straten
even geen dood en verderf achter een voordeur
of verderop om de hoek

vandaag heerlijk het leven vieren
langs de randen scheren en uitzinnig klinken
de zon proeven in een geheven glas

© Frans Terken 2024